

Αρχική σελίδα>Προσφυγή στη δικαιοσύνη>Ευρωπαϊκός δικαστικός άτλας στον τομέα των αστικών υποθέσεων>Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση)
Βρυξέλλες I (αναδιτύπωση)

Λιθουανία

Άρθρο 65 παράγραφος 3 - Πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο προσδιορισμού, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, των αποτελεσμάτων των δικαστικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 65 παράγραφος 2 του κανονισμού.

1. Πώς μπορεί σε γενικές γραμμές να περιγραφεί η ανακοίνωση δίκης;

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 46 και 47 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας της Λιθουανίας (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas), τρίτοι δικαιούνται αλλά δεν υποχρεούνται να εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις σχετικά με ένδικη διαφορά.

Οι τρίτοι που εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις σχετικά με την ένδικη διαφορά δύνανται να παρέμβουν στη δίκη μόνο με δική τους πρωτοβουλία. Οι εν λόγω τρίτοι συμμετέχουν αυτοτελώς στην υπόθεση και όχι υπέρ του ενάγοντος ή του εναγομένου. Οι τρίτοι που εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις δύνανται να παρέμβουν στη δίκη μέχρι την έναρξη της συζήτησης στο ακροατήριο.

Οι τρίτοι που δεν εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις σχετικά με την ένδικη διαφορά μπορούν να παρέμβουν στη δίκη υπέρ του ενάγοντος ή του εναγομένου μέχρι την έναρξη της συζήτησης στο ακροατήριο, αν η έκδοση απόφασης επί της υπόθεσης ενδέχεται να θίγει τα δικαιώματα ή τις υποχρεώσεις τους. Μπορούν επίσης να κληθούν να παρέμβουν στη δίκη με αιτιολογημένο αίτημα των διαδίκων ή με πρωτοβουλία του δικαστηρίου.

Οι τρίτοι ενημερώνονται σχετικά με την ένδικη υπόθεση και καλούνται να παρέμβουν ενώπιον δικαστηρίου της Λιθουανίας με κλήσεις ή κοινοποιήσεις, μεταξύ άλλων με αποστολή αντιγράφου της αγωγής. Σύμφωνα με το άρθρο 133 παράγραφος 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, οι διάδικοι μιας υπόθεσης (συμπεριλαμβανομένων των τρίτων) ενημερώνονται με κλήσεις ή κοινοποιήσεις για την ημερομηνία και τον τόπο της συζήτησης στο ακροατήριο ή των επιμέρους διαδικαστικών πράξεων. Ωστόσο, η ενημέρωση των τρίτων σχετικά με μια υπόθεση αποτελεί καθήκον του δικαστηρίου και όχι των διαδίκων οι διάδικοι απλώς αναφέρουν στα δικόγραφα τους ότι πρέπει να παρέμβουν στη δίκη άλλα πρόσωπα.

Οι τρίτοι που εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις έχουν τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με τον ενάγοντα.

Οι τρίτοι που δεν εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις έχουν τα ίδια οικονομικά δικαιώματα (μεταξύ άλλων το δικαίωμα απόδοσης των δικαστικών εξόδων) και τις ίδιες υποχρεώσεις με τους διαδίκους, με εξαίρεση το δικαίωμα μεταβολής της βάσης και του αντικειμένου της αγωγής, αύξησης ή μείωσης του ποσού της αγωγής, παραίτησης από την αγωγή, αποδοχής της αγωγής ή επίτευξης συμβιβασμού. Επίσης, δεν έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν την εκτέλεση δικαστικής απόφασης. Οι τρίτοι που δεν εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις δεν δύνανται να ενεργούν αντίθετα προς τα συμφέροντα του διαδίκου υπέρ του οποίου παρενέβησαν στη δίκη.

2. Ποια είναι τα κύρια αποτελέσματα των αποφάσεων επί των προσώπων στα οποία ανακοινώθηκε η δίκη;

Η συμμετοχή τρίτων που εγείρουν αυτοτελείς αξιώσεις δίνει στο δικαστήριο τη δυνατότητα να αποφανθεί επί περισσότερων συναφών διαφορών σχετικών με το ίδιο ζήτημα στο πλαίσιο μίας δίκης, οπότε δεν μπορεί να ασκηθεί περαιτέρω αγωγή κατά των τρίτων που ήγειραν αυτοτελείς αξιώσεις (ή οι εν λόγω τρίτοι δεν δύνανται να ασκήσουν περαιτέρω αγωγή κατά του ίδιου εναγομένου), διότι η διαφορά μεταξύ αυτών των διαδίκων επί του συγκεκριμένου ζητήματος θεωρείται ότι έχει επιλυθεί. Κατά προσώπου που ενημερώθηκε για τη δυνατότητα να παρέμβει σε εκκρεμή δίκη εγείροντας αυτοτελή αξίωση, αλλά δεν παρενέβη στη δίκη, μπορεί να ασκηθεί χωριστή αγωγή στο μέλλον για το ίδιο ζήτημα. Ωστόσο, η πρώτη δικαστική απόφαση δεν μπορεί να θίγει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις προσώπου που δεν παρενέβη στη δίκη.

Όταν αποφαινεται για μια υπόθεση, το δικαστήριο δεν μπορεί, συγχρόνως, να αποφανθεί για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τρίτου που δεν ήγειρε αυτοτελή αξίωση κατά διαδίκου με τον οποίο τον συνδέει ουσιαστική έννομη σχέση. Κατά συνέπεια, η έκδοση δικαστικής απόφασης σε υπόθεση στην οποία παρενέβησαν τρίτοι που δεν ήγειραν αυτοτελείς αξιώσεις δεν αποκλείει την άσκηση άλλης αγωγής κατά τρίτου ο οποίος παρενέβη στην αρχική υπόθεση χωρίς να εγείρει αυτοτελή αξίωση. Ωστόσο, στην περίπτωση αυτή, η πρώτη δικαστική απόφαση έχει ισχύ προδικαστικής απόφασης δηλαδή, σε περίπτωση άλλης δίκης μεταξύ των ίδιων διαδίκων (π.χ. αγωγή αποζημίωσης), δεν είναι αναγκαίο να εξεταστούν τα πραγματικά περιστατικά που κρίθηκαν αποδεδειγμένα με την τελεσίδικη απόφαση επί της πρώτης υπόθεσης (άρθρο 182 παράγραφος 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Αν ένα πρόσωπο δεν ενημερώθηκε για τη δυνατότητα παρέμβασής του σε εκκρεμή δίκη, είτε με είτε χωρίς την έγερση αυτοτελών αξιώσεων, ή αν ένα πρόσωπο ενημερώθηκε, αλλά δεν παρενέβη στη δίκη και το δικαστήριο απεφάνθη επί των ουσιαστικών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του εν λόγω προσώπου, το γεγονός αυτό μπορεί να αποτελέσει λόγο για επανάληψη της διαδικασίας. Αν ένα πρόσωπο δεν παρενέβη στη δίκη, η εν λόγω απόφαση του δικαστηρίου δεν έχει γενικά την ισχύ προδικαστικής απόφασης για το εν λόγω πρόσωπο.

3. Έχει δεσμευτική ισχύ η νομική εκτίμηση στο πλαίσιο της κύριας δίκης;

Βλ. απάντηση στην ερώτηση 2.

4. Έχουν δεσμευτική ισχύ τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν, τα οποία ο τρίτος δεν μπόρεσε να αμφισβητήσει στο πλαίσιο της κύριας δίκης, π.χ. διότι δεν τα αμφισβήτησαν οι διάδικοι;

Βλ. απάντηση στην ερώτηση 2.

5. Η ανακοίνωση δίκης παράγει τα αποτελέσματά της ανεξαρτήτως του αν ο τρίτος παρενέβη ή όχι στην κύρια δίκη;

Όχι. Η δικαστική απόφαση στο πλαίσιο της πρώτης (κύριας) δίκης δεν μπορεί να θίγει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις προσώπου που ενημερώθηκε, αλλά δεν παρενέβη στη δίκη. Αν ένα πρόσωπο δεν ενημερώθηκε για τη δυνατότητα παρέμβασής του σε εκκρεμή δίκη, είτε με είτε χωρίς την έγερση αυτοτελών αξιώσεων, ή αν ένα πρόσωπο ενημερώθηκε, αλλά δεν παρενέβη στη δίκη και το δικαστήριο απεφάνθη επί των ουσιαστικών δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του εν λόγω προσώπου, το γεγονός αυτό μπορεί να αποτελέσει λόγο για επανάληψη της διαδικασίας.

6. Η ανακοίνωση δίκης επηρεάζει τη σχέση μεταξύ του τρίτου και του αντιδίκου του διαδίκου που ανακοίνωσε τη δίκη;

Βλ. απάντηση στην ερώτηση 2.

Άρθρο 75 στοιχείο α) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να υποβάλλονται οι αιτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 2, το άρθρο 45 παράγραφος 4 και το άρθρο 47 παράγραφος 1

Στη Λιθουανία το Εφετείο της Λιθουανίας (Lietuvos apeliacinis teismas).

Άρθρο 75 στοιχείο β) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία πρέπει να ασκηθεί ένδικο μέσο κατά της απόφασης που εκδίδεται σχετικά με αίτηση για άρνηση εκτέλεσης δυνάμει του άρθρου 49 παράγραφος 2

Στη Λιθουανία το Εφετείο της Λιθουανίας (Lietuvos apeliacinis teismas).

Άρθρο 75 στοιχείο γ) – Ονόματα και στοιχεία επικοινωνίας των δικαστηρίων στα οποία μπορεί να ασκηθεί οποιοδήποτε περαιτέρω ένδικο μέσο δυνάμει του άρθρου 50

Στη Λιθουανία αναίρεση ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Λιθουανίας (Lietuvos Aukščiausiasis Teismas).

Άρθρο 75 στοιχείο δ) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των βεβαιώσεων που αφορούν δικαστικές αποφάσεις, δημόσια έγγραφα και δικαστικούς συμβιβασμούς

Ανευ αντικειμένου.

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Κανόνες περί δικαιοδοσίας των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 6 παράγραφος 2 του κανονισμού

Στη Λιθουανία τα άρθρα 783 παράγραφος 3, 787 και 789 παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση δίκης προς τρίτον που αναφέρεται στο άρθρο 65 του κανονισμού

Στη Λιθουανία τα άρθρα 46 και 47 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας της Λιθουανίας (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas).

Άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Συμβάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 69 του κανονισμού

η συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας και της Δημοκρατίας της Λετονίας σχετικά με τη δικαστική συνδρομή και τις νομικές σχέσεις, που υπογράφηκε στο Τάλιν στις 11 Νοεμβρίου 1992,

η συμφωνία μεταξύ της Δημοκρατίας της Λιθουανίας και της Δημοκρατίας της Πολωνίας σχετικά με τη δικαστική συνδρομή και τις νομικές σχέσεις σε αστικές, οικογενειακές, εργατικές και ποινικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 26 Ιανουαρίου 1993.

Τελευταία επικαιροποίηση: 27/02/2019

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.